

211, a, 38. b, 2. SĀH. D. 633. fgg.; vgl. PANDIT 1, 53. fgg.
 अनुप्रेषणा (von 1. इप् mit अनु) n. *das Nachsenden* Schol. zu PRAB. 68, 2.
 अनुस्रव RAGH. 13, 75.
 अनुबन्ध 1) a) *das Hängen an*: तन्वनुबन्ध JOGAS. 2, 9. — c) Spr. 2010.
 3482. fg. 4532. — e) VEDĀNTAS. (Allah.) No. 4. — o) वैरानुबन्ध *das Be-*
ginnen einer Feindseligkeit DAČAK. in BENF. Chr. 193, 8. — Vgl. सानुबन्ध.
 अनुबन्धिन् 1) मकविरानु° Spr. 1620. पापानु° 4136. अनर्थानु° DAČAK.
 in BENF. Chr. 193, 6. अनुकूलानु° SĀH. D. 713. — 2) *sich weithin er-*
streckend, sich ausbreitend: प्रवालं वीरुधाम् KUMĀRAS. 3, 34. *lange wäh-*
rend: यशस् RAGH. 6, 77. Also auch selbständig im Gebrauch.
 अनुबिम्ब (1. अनु + बि°) n. *ein entsprechendes Gegenbild*: बिम्बानु-
 बिम्बत्वं SĀH. D. 662.
 अनुब्रह्मणाम् adv. *laut dem Brāhmaṇa* LĀṬI. 2, 10, 24.
 अनुभवानन्दः अनुभव + आ°) m. N. pr. eines Lehrers HALL 87. 91.
 अनुभाग (1. अनु + भाग) m. 1) *ein untergeordneter —, ein kleinerer*
Theil: ततो भागानुभागेन देवगन्धर्वदानवाः । अत्रतर्तुं मर्त्तौ सर्वे मत्प्रयामा-
 मुरञ्जसा ॥ MBH. 3, 15936. — 2) *feeling, or sensible quality* WILSON, Sel.
 Works 4, 313; wohl fehlerhaft für अनुभाव.
 अनुभाव 1) in der Rhetorik Verz. d. Oxf. H. 213, a, No. 506. — 2) Spr.
 896 (= समुद्रपानादिप्रभाव Schol.). RAGH. 10, 39. DAČAK. in BENF. Chr.
 196, 11. — Vgl. मकानुभाव.
 अनुभावकः Z. 1 lies adj. st. n.; अनुभावकता bedeutet *Unverständlichkeit*.
 अनुभाषितर् nom. ag. *zu Jmd sprechend, sagend* RAGH. 16, 86.
 अनुभित्ति lies *Matte* st. *Spalte* und 16 st. 17.
 अनुभूताख्या (अ° + आख्या) f. *Erzählung des Wahrgenommenen*
 DAČAR. 1, 46.
 अनुभूति BHĪG. P. 7, 13, 44.
 अनुभूतिप्रकाश HALL 116.
 अनुभाग (von 3. भुञ् mit अनु) m. *Genuss*: न चानुगच्छन्ति सुखानुभोगा-
 न् सुखान्न भोगान् ed. Bomb.) MBH. 3, 12648.
 अनुमति 1) DAČAK. in BENF. Chr. 186, 3.
 अनुमत्त्वय adj. *anzuerkennen* Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 339, 16.
 अनुमत्त्वण lies *Hintennachsagen* st. *Hersagen*.
 अनुमरणा Spr. 3719.
 अनुमल्ल (1. अनु + मल्ल) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 230, b, 27.
 अनुमा BHĀSHĀP. 66. DAČAR. 1, 37.
 अनुमातव्य (von 3. मा mit अनु) adj. *zu folgern, zu schliessen* Schol.
 zu KAP. 1, 137.
 अनुमान Z. 1 füge nach n. hinzu: 1) *das Schliessen*. Als Bez. einer
 best. rhetorischen Figur SĀH. D. 711. Verz. d. Oxf. H. 208, b, 10. Beispiel
 Spr. 2289.
 अनुमानै (von मन् mit अनु) m. *Erlaubniss* TBH. 2, 7, 3. KĀṬH. 37, 2.
 अनुमानचिन्तामणि (अ° + चि°) m. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H.
 241, a, No. 387. 242, b, No. 598. 246, b, No. 621. °दीधिति ebend.
 अनुमानतत्त्वचिन्तामणि (अ°-त° + चि°) m. Titel des 2ten Buches im
 Tattvakintāmaṇi Verz. d. Oxf. H. 240, b, No. 585.
 अनुमानदीधिति (अ° + दी°) f. Titel eines Commentars zum eben ge-
 nannten Werke Verz. d. Oxf. H. 241, a, No. 587. fgg. °टिप्पणी 242, a,

No. 593. fgg.
 अनुमानन (vom caus. von मन् mit अनु) n. *das Bereden, zu-gewinnen-*
Suchen MBH. 3, 7435.
 अनुमानप्रामाण्यव्यवस्थापन (अ°-प्रा° + व्य°) n. Titel einer Schrift
 HALL 52. Vgl. अनुमानप्रामाण्यरक्तस्य Verz. d. Oxf. H. 241, a, No. 390.
 अनुमानमपूष (अ° + म°) m. desgl. HALL 38.
 अनुमानमूलटिप्पणी (अ°-मूल + टि°) f. Titel eines Commentars zum
 Anumānakintāmaṇi Verz. d. Oxf. H. 241.
 अनुमानोक्ति Logik HALĀ. 1, 10.
 अनुमापक (vom caus. von 3. मा mit अनु) adj. *zu einem Schluss ver-*
helfend: लक्षणा BHĪG. P. 2, 2, 35.
 अनुमिति TARKAS. 20. 29. 37.
 अनुमितिपरामर्शकार्यकारणभावविचार m. Titel einer Schrift HALL 51.
 अनुमितिपरामर्शवाद desgl. ebend. अनुमितिपरामर्शविचार m. desgl. 50.
 51. अनुमितिमानसवाद m. desgl. 52.
 अनुमृग्य (von मृग्य् mit अनु) adj. *was man sucht, wonach man trach-*
tet BHĪG. P. 2, 4, 13.
 अनुमृत् (von 1. मृत् mit अनु) adj. *Jmd im Tode folgend* RAGH. 8, 84.
 अनुमोदन (von 1. मुद् mit अनु) n. *das Sichfreuen über*: प्राप्तकार्यानु°
 PRATĀPAR. 22, b, 3.
 अनुमोक्ष (von मुच् mit अनु) m. wie es scheint N. eines verderblichen
 Agni AV. 2, 24, 3. — Vgl. मोक्ष.
 अनुमोक्षिती (partic. von मुच् mit अनु) f. N. pr. einer Apsaras VS.
 15, 17. — Vgl. अनुमोक्षा.
 अनुयाज्ञ. अनुयाज्ञ z. B. TS. 6, 1, 5, 3. 4.
 अनुयात्रिक vgl. अनुयात्रिक.
 अनुयायिन् m. pl. *Gefolge, Dienerschaft* MBH. 3, 7226. Spr. 3710. sg.
 N. pr. eines der Söhne des Dhṛtarāshṭra MBH. 1, 2787.
 अनुयुञ्जक (von युञ् mit अनु) nom. ag. *der Einem gern Etwas anhängt,*
Mäkler (= स्पर्धावत् Schol.) MBH. 12, 11014.
 अनुयोक्तर ein bezahlter Lehrer MBH. 13, 1588.
 अनुयोक्तव्य adj. *zu befragen*: सा त्वया नानुयोक्तव्या कासि कस्यासि
 चाङ्गने MBH. 1, 3866.
 अनुयोग Befragung, Erkundigung nach, das Ausfragen: यास्मि सा
 स्म्यनुयोगो मे न कर्तव्यः कथं च न MBH. 13, 4478. वार्तानु° RAGH. 13, 71.
 DAČAK. in BENF. Chr. 193, 2. 195, 20.
 अनुयुक्ति lies Hit. (vgl. Spr. 2993) st. H. und füge II, 37 noch hinzu.
 अनुयुञ्जन *das für-Sich-Gewinnen, das Sichverpflichten*: तत्रियाश्च प्र-
 वर्तते सर्ववर्षानुरञ्जनैः MBH. 3, 12915.
 अनुयुध्या MBH. 3, 655. NILAK. erklärt den loc. pl. durch प्रतिरथ्यम्,
 dor Schol. des R. durch रथ्यापार्श्वयोः.
 अनुयुग्म Färbung: ततद्दर्पास्वय्युपानुराग Ind. St. 5, 31. Rōthe Çiç. 9, 8.
 अनुयुगवत् verliebt und zugleich roth Çiç. 9, 10.
 अनुयुगिन् 1) सचिवा मकीपतेः Spr. 3936.
 अनुयुग्य m. pl. = अनुयुगा N. eines Nakshatra WEBER, Nax. 1, 312.
 f. आ N. pr. eines Frauenzimmers SCHIEFNER, Lebensb. 270 (40).
 अनुयुप 1) TS. 5, 1, 2, 6. यो हि भृत्यो नियुक्तः सन्त्रा कर्मणि कुक्करो ।
 कुर्यात्तदनुयुपे हि auf entsprechende Weise, wie es sich gehört Spr. 2572.